

РЕШЕНИЕ

№ 2748

гр. София, 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 11.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **12294** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на „Вижън транс“ООД ,ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] р-н Л. [улица] ,представявано от Ж. Д. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 22-0362-000288 / 07.11.2023г,издадена от И. Ц. И. – Началник група към ОДМВР С. ,РУ Т. , с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2, б. „л“ от ЗДвП - временно спиране от движение на пътно превозно средство. В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на оспорената заповед, необоснованост на същата , съставена при допуснати съществени процесуални нарушения. Конкретизира се ,че не следва дружеството да е адресат на заповедта за налагане на ПАМ,тъй като към датата на издаване на същата не е бил собственик на процесното МПС , с което е извършено нарушението. Счита ,че с издаването на оспорената заповед повече от една година след извършване на нарушение ,не е спазена целта на ПАМ ,а именно да преустанови и предотврати адм.нарушение и отстрани вредните последици на същото. По тези съображения жалбоподателят счита, че ЗППАМ е незаконосъобразна и иска нейната отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. С. , която поддържа жалбата Поддържа тезата ,че ПАМ е наложена на трето лице, което към момента на извършване нанарушението не е било собственик на процесното МПС. Счита,че

оспорената заповед е немотивирана и необоснована и моли за нейната отмяна. Претендира разноски , съгласно списък по чл.80 от ГПК

Ответникът – И. Ц. И. – Началник група към ОДМВР С. ,РУ Т.,не се явява и не се представлява в съд.заседание.Депозирано е писмено становище от В. А. –гл.юриск.в ОДМВР С., в което се излагат доводи за законосъобразност на ЗПАМ.Счита,жалбата за неоснователна и моли да се отхвърли,като претендира съдебни разноски.

Административен съд София град, в настоящия състав, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да издаде оспорената заповед , ответника в настоящия процес е приел , че на 29.09.2022г около 13.21ч в [населено място] обл.С. на [улица]до ЗК А. З. / с посока на движение [населено място] към [населено място]/ , И. В. С.-управител на „Вижън транс“ ООД , управлява лек автомобил „Форд“ с рег. [рег.номер на МПС] ,собственост на горепосочената фирма със скорост 110 км/ч при максимално разрешена скорост от 50км/ч за населено място ,въведена с пътен знак Д11 –начало на населено място, след приспаднат толеранс 3 км/ч в полза на водача , превишава максимално разрешената скорост с 57км/ч. Нарушението е било установено и заснето с АТСС TFR1-М с №517 и клип № 18007 . Посочва се в заповедта,че към момента на съставяне на АУАН не е постъпвала в РУ Т. декларация по чл.188 от ЗДвП от собственика на управляваното МПС.Връчена е покана по чл.40 ал.1 от ЗАНН,като водача не се е явил в указания срок и АУАН е съставен в негово отсъствие.

Съобразявайки констатациите в АУАН №АД144267/01.08.2023, и на основание чл.22 от ЗАНН ,за нарушение на чл.21 ал.1 от ЗДвП на жалбоподателя „Вижън транс“ ООД , качеството му на собственик на лек автомобил „Форд“ с рег. [рег.номер на МПС] ,с който автомобил е извършено гореописаното нарушение е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.2, б. „л“ от ЗДвП – временно спиране от движение на пътно превозно средство. Заповедта е връчена на Ж. Д. Д. , с отбелязване че е „ съдружник във фирмата „.

Жалбата на „Вижън транс“ООД ,ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] р-н Л. [улица] ,представявано от Ж. Д. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 22-0362-000288 / 07.11.2023г,издадена от И. Ц. И. – Началник група към ОДМВР С. ,РУ Т. е допустима за разглеждане и основателна по същество,поради следното:

Съгласно чл. 172, ал.1 от ЗДвП мярката се налага с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Съгласно чл.59, ал.2, т.4 АПК необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от АНО съобразно преследваната от закона цел. Съобразно разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл. 172, ал.1 от ЗДвП, в редакцията към датата на издаване на оспорваната заповед, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 4, т. 5, буква „а“, т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая,към преписката не е приложена заповед № 8121з-1632/02.12.2021г на Министъра на МВР ,с която на , основание чл. 165 от ЗДвП са определени службите за контрол , компетентни да извършват контрол по ЗДвП. Със заповед № 342з-1315 / 30.12.2021г. на директора на ОДМВР С. са

определени длъжностни лица от същата дирекция ,които могат да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл.172 ал.2 от ЗДвП,като издателя на акта е от категорията полицейски служители ,които са компетентни да издават заповеди по чл.171 ал.2 от ЗДвП.

Поради изложеното съдът приема, че оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган.

Законовата регламентация на процедурата по прилагане на ПАМ е уредена в чл. 22 от ЗАНН. Според нея за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат ПАМ. Съгласно чл. 171 т.2 от ЗДвП, ПАМ се прилагат за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка (ПАМ) временно спиране от движение на пътно превозно средство. Предпоставка за издаването на заповед с правно основание по различните състави на чл. 171 от ЗДвП е извършено от водача на МПС административно нарушение, предвидено в хипотезата на същата, което се установява с АУАН, съставен от компетентните длъжностни лица по реда на ЗАНН. Съгласно чл. 171, т. 2, б. „л“ от ЗДвП , принудителната административна мярка „временно спиране от движение на пътно превозно средство“ се налага на собственик, който при управление на моторно превозно средство превиши максимално разрешената скорост в населено място над 50 km/h – за срок един месец. В конкретния случай, видно от фактическото описание на административното нарушение в оспорената заповед, административният орган е приел, че е налице управление на МПС при превишаване на максимално разрешената скорост в населено място над 50 км/ч, от И. В. С.-управител на „Вижън транс“ ООД. Декларативно ,без да се представят каквито и да било писмени доказателства ,ответника е приел че МПС, с което е превишена скоростта е собственост на „горепосочената фирма“ , за да обвърже налагането на ПАМ с нормата на чл.171 ал.2 б“л“ от ЗДвП. По делото е представено свидетелство за регистрация на МПС с [рег.номер на МПС] /стр.7 от делото / , от което е видно ,че собственик на процесното МПС е „Вижън транс 2022 “ ЕООД , с дата на регистрация 14.03.2023г. Същото не е оспорено от ответника и не е представено друго свидетелство за регистрация към момента на извършване на нарушението , от което да е виден действителния собственик на МПС.

С разпоредбата на чл. 188 от ЗДвП законът е установил оборимата презумпция, че автомобилът се управлява от неговия собственик, като тежестта за оборването ѝ носи собственикът на МПС. Приложената на стр.13 от делото декларация ,която е същевременно и покана за явяване в РУ Т. за образуване на адм.наказателно производство по отношение на нарушителя ,няма данни да е връчена на последния . Именно за това и АУАН е съставен в отсъствието на нарушителя.

От друга страна , фактическия състав на чл.171 ал.2 б“л“ от ЗДвП , визира задължение за адм.орган да спре временно от движение МПС ,което се управлява от собственика си ,при превишаване на максимално разрешената скорост в населено място над 50 km/h - за срок един месец ,с цел да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустанови това адм. нарушение . Тази цел няма как да бъде изпълнена с издаване на заповед за налагане на горепосочената ПАМ след 1 година и 2 месеца.

Целта на ПАМ по чл. 22 от ЗАНН е да се преустанови извършване на нарушението и

да се предотвратят и отстранят вредните последици от него. Наложената с процесната ЗПАМ принудителна адм.мярка „спиране от движение на МПС“ с фрапиращо закъснение ,не може да обоснове коригиращ и превантивен ефект от същата.

С оглед на гореизложеното ,съдът намира ,че оспорената с жалба ,подадена от „Вижън транс“ООД ,ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] р-н Л. [улица] ,представявано от Ж. Д. ,Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗПАМ) № 22-0362-000288 / 07.11.2023г,издадена от И. Ц. И. – Началник група към ОДМВР С. ,РУ Т. е незаконосъобразна е следва да се отмени.

Предвид изхода на спора ответника ще следва да заплати сторените разноски от жалбоподателя в размер от общо 530лв,от които 480лв адв.възнаграждение и 50лв –държавна такса.

Действително при своевременно направено възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК вр. чл. 144 АПК, както е в настоящия случай , съдът следва да съобрази дали заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото. Съдът може да присъди възнаграждение по-малко от минимално определение размер съобразно чл. 36 ЗАдв вр. чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, което е в съответствие с решение от 24.01.2024 г. на Съда на Европейския съюз по дело С-438/22 г. , но по настоящето дело платения адв.хonorар от 480 лв е под минимума определен в горната хипотеза.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 , предл.второ от АПК, Административен съд София – град, III отделение, втори състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗПАМ) № 22-0362-000288 / 07.11.2023г,издадена от И. Ц. И. – Началник група към ОДМВР С. ,РУ Т. , с която на „Вижън транс“ ООД ,ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] р-н Л. [улица] ,представявано от Ж. Д. е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2, б. „л“ от ЗДвП - временно спиране от движение на пътно превозно средство.

ОСЪЖДА ОДМВР С. да заплати на „Вижън транс“ ООД ,ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] р-н Л. [улица] ,представявано от Ж. Д. сумата 530лв –разноски по делото

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване

СЪДИЯ: